

Blonde d'Aquitaineveehouder Constant Verhaert uit het Oost-Vlaamse Kallo zegt het graag meermaals: 'Ik produceer in de eerste plaats marktgericht kwaliteitsvlees.' En Verhaert heeft nog een andere bedrijsslogan: 'Blondekalveren moet je met zorg omringen.'

Constant Verhaert: 'Blondes zijn hier geen hobby of belegging'

Midden in het Waaslanddorp Kallo, omringd door woonhuizen, staat het Blonde d'Aquitaineveekoppel, bestaande uit zo'n 270 stuks, van Constant en Rita Verhaert-Pauwels rustig op stal. In de zomerperiode hebben de dieren hun stek op weilanden in de nabijgelegen dorpjes Kieldrecht en in het vanwege de havenuitbreiding ten dode opgeschreven Doel. Vele gronden hier kunnen dan ook maar gepacht worden voor één jaar. 'Dat is geen ideale situatie om toekomstgericht te werken,' zegt de veehouder, 'maar we trachten er het beste van te maken. De nabijheid van de grootstad Antwerpen en zijn haven hebben toch ook wel twee, zij het kleine, voordelen: we kunnen beschikken over goedkoop beheersgras rondom de fabrieken en er is veel vraag naar kwaliteitsvlees.'

Blondes met soort

Constant Verhaert (51) nam zo'n achttien jaar geleden het ouderlijke, typisch gemengde polderbedrijf met akkerbouw en mestvee over. De afmest van het aange-

kochte reformevee leverde echter niet de verhoopte rendabiliteit op. Zoogkoeienquotum werd daarom gaandeweg aangekocht om de mestrunderen zelf te kweken. In 1996 werden de eerste Blonde d'Aquitainedieren geïntroduceerd op het bedrijf. Waarom Blondes? De Waaslander laat er in zijn antwoord geen twi-fel over bestaan: 'Veel ruwvoederkilo's.' Zonder de andere rassen in een negatief daglicht te willen zetten, stelt Verhaert dat Blonde d'Aquitainedieren veel vlees produceren op basis van ruwvoeder. 'Kwaliteitsvlees zonder veel vet, zoals de Belgische consument het graag heeft.' Die marktgerichtheid van de veehouder komt ook tot uitdrukking in het fokdoel. 'Blondes met soort,' zoals hij het graag verwoordt, 'dieren met model: groot, met veel front, getekend in de broek en met finesse in botten en vel. Kortom, dieren die de afnemers veel en fijn vlees opleveren met weinig vet.' Verhaert refereert met deze uitspraak aan zijn afgemeste stieren, die in de gangbare vleeshandel worden afgezet en een dag-groei laten optekenen van 1,2 tot 1,5 kilo-gram. Op een leeftijd van 20 maanden le-veren zij een karkasgewicht af van 500 tot

550 kilogram met een versnijdingsrende-ment van 68 procent.

Schipperen tussen vlees en groei

Voor het drachtig maken van de honderd moederdieren die het bedrijf telt en die het jaar rond afkalven, werkt Verhaert met vier tot vijf stamboekgekeurde dekstieren. De stieren worden aangekocht in eigen land, in Frankrijk en de laatste paar jaren ook in Nederland, zoals onder andere So-crates. Socrates (Minos x Erin) werd gefokt door de uitgeweken Nederlandse associatie Hartman-Thissen uit het Franse Cou-rensan. 'Met 164 centimeter is hij van het fokkerijtype om groei in het koppel te hou-den', legt hij de aankoop uit. 'Mijn ideale hoogtemaat is 160 cm, maar het is bij het kweken steeds schipperen tussen vlees en groei.' Bij aankoop van de stieren wordt vooral ge-let op het beenwerk, het bekken – dat lang en vlak moet zijn – en de hoogtemaat. Voor een vaarzenstier wordt daarbij ook het ge-boortegewicht van de stier zelf in reke-ning gebracht. 'Licht geboren', luidt het resoluut. Tussen het koppel treffen we dieren met een gebroken wit haarkleed, met een tarwekleurige of een iets don-kerder vacht aan. 'Nee, hier geen nadruk op raskenmerken zoals haarkleur of af-hangende horens', klinkt het uit monde van Constant Verhaert. 'Ik fok in de eer-ste plaats in functie van de wensen van de afnemer van het vlees, niet volgens het boekje van het ras.' Voor zijn ideale type verwijst de veehouder naar de nu achtjarige nationaal kampioen

Nestor is het ideale model vanwege dubbeldoeltype

van 2002, Nestor (v. Joujou), die hij drieën-half jaar terug aankocht op het fokbedrijf van Annette Vanderroost uit het Waalse Graty. 'Met zijn dubbeldoeltype is Nestor het ideale model in mijn ogen', verklaart de veehouder. De oudere leeftijd maakt hem niks uit. 'Blondestieren kunnen ge-makkelijk tien tot elf jaar dekken', be-na-drukt Verhaert hun duurzame vruchtbaar-heid. 'Bovendien loop je weinig risico, want je kunt er nakomelingen van zien.' Om de vruchtbaarheid van de Blonde d'Aquitainestieren extra te benadrukken vertelt de man er graag bij dat bij de laatste controle van zeventig dieren er slechts twee niet drachtig waren.

Kalveren koesteren

'Blondekalveren moet je met zorg omrin-gen.' De veehouder krijgt het maar niet genoeg gezegd. Dieren die op afkalven staan, worden steevast in de aanbindstal

Romina behaalde als vaars de nationale driekleur in 2002

naast het woonhuis aangebonden om niets aan het toeval over te laten. 'Hier wordt geen enkel kalf geboren zonder dat we er-bij zijn. We moeten er tenslotte van leven.' De eerste biesttoediening gebeurt conse-quent met de sonde en met aangekochte, IBR-vrije biestmelk. 'Het zijn wel extra kos-ten en arbeid, maar het biedt je de zeker-heid dat het kalf het eerste uur de biest binnen heeft.' Een blondekalf verder op-fokken met melkpoeder? 'Dat lukt niet,' klinkt het kort, 'daar is het moeder-kalfin-stinct bij een Blonde d'Aquitaine te groot voor.' Ondanks het vele 'vangwerk' dat het met zich meebrengt wordt er een heel strikt vaccinatieschema gevolgd. Tot op speen-leeftijd zijn de kalveren standaard behan-deld tegen long- en maagdarmwormen en gevaccineerd tegen de luchtweg- en long-infecties RSV en IBR. Dieren die op natte stukken weiland vertoeven worden ook

nog geënt tegen leverbot. Het uitvalpercen-tage bij de kalveren ligt op het bedrijf rond de vijf. 'Blondes zijn niet snel ziek, maar als ze het zijn laten ze het niet vlug zien. Voorkomen is beter dan genezen.'

Geen belegging

Enkel de vaarskalveren worden bij Ver-haert in de geboorteboeken van het stam-boek geregistreerd. Slechts de helft ervan laat men later ook definitief in het stam-boek opnemen. 'De verkoop van dekstieren is hier beperkt', verantwoordt Verhaert zijn handelswijze. 'Enkel de dieren waar-mee ik verder wens te fokken mogen in het stamboek.' Familie Verhaert vertoeft geregeld op het keuringsterrein met haar stamboekvee, niet een vrachtwagen vol, maar slechts een paar exemplaren. Het leverde de Verhaerts desalniettemin enkele grote successen op, waaronder Romina (v. Ourazi), die het tot nationaal kampioene schopte bij de vaar-zen in 2002 te Brussel. Verhaert vat zijn klein hoofdstuk 'keuringen' samen als 'pure hobby'. 'Het is plezierig om erbij te horen, maar ik leg er mij niet op toe. Vlees produceren is en blijft mijn hoofd-doel. Blondes zijn hier geen hobby of belegging. Ik moet ervan leven.'

Guy Nantier

Constant Verhaert: 'Blondes moet je met zorg omringen'

Marktgericht produceren

